

jurisdiction maatte kunne henlægges under en kongelig Birkedommer eller en kongelig Herredsfoged. Jeg mener nemlig, at dette Forhold nærmest gaaer ud paa, at en allerede i Embedet værende Embedsmand tillige ansættes i et andet Embede, at nemlig Herredsfogden tillige ansættes som Birkedommer. I et slikt Tilfælde finder jeg det aldeles utvivlsomt, at Regjeringen uden videre dertil maa være berettiget; men selv om man vilde aldeles nedlægge Birket, og henlægge det under Herredsjurisdictionen, saa mener jeg ogsaa, at heri ikke ligger meget Andet, end de sædvanlige Arronderinger af Jurisdictionerne, som saa ofte have fundet Sted, uden at dette nogenstunde er skeet i Lovsform, saa at f. Ex. enkelte Sogne, som før hørte til een Jurisdiction, ere blevne henlagte til en anden, fordi de nærmest passede dertil. Men hvorledes man end betragter dette, saa finder jeg dog, at man ikke derved skal komme til det Resultat, som Udvalget er kommet, at foreslaae eller paa en Maade fremtvinge en ny Lov, hvorved det skulde bestemmes, hvilke Birker der skulle nedlægges, og hvilke der i Fremtiden skulle beholdes; og det mener jeg især af den Grund, at vi herved ville give en Lov, som, inden den fuldstændigt blev bragt til Udførelse, maaskee allerede havde aldeles tabt sin Virkning eller maatte erklæres for ikke mere nødvendig. Jeg maa nemlig bemærke, at fordi en privat Birkejurisdiction bliver nedlagt, derfor vedbliver dog den private Birkedommer, som nu engang er i sit Embede, ikke desto mindre at fungere indtil han har faaet Afsted eller paa anden Maade afgaaer. Der kunne altsaa gaae mange Aar hen, inden et saadant Birk bliver nedlagt og ved de Fremskridt, som vi under nuværende Forhold gjøre paa den constitutionelle Bane, ved de Omordninger, som vistnok i Tiden forestaae vor hele Retspleie, er det muligt, at, naar Loven, denne forventede Lov, engang fuldstændigt skal komme til Udførelse, saa eksisterer der hverken Herredsfogder eller Birkedommere. Jeg finder det derfor mindre betænkeligt at lade det staae, saaledes som det nu engang staaer i det os forelagte Lovforslag, og jeg finder ingen Betænkelighed ved, at det overlades Justitsministeriet eller Regjeringen efter bedste Skjon-

nende at bestemme, naar en privat Skiftejurisdiction skal henlægges til en kgl. Herredsfoged, og naar den skal henlægges til en Birkedommer. Forsaavidt iøvrigt den ærede Ordfører har meent, at Bestemmelsen om, hvorvidt der skulde tilkomme vedkommende Embedsmand Godtgjørelse, var en Ting, som henhørte under Finantsloven og ikke under nuværende Lov, da maa jeg udtale den modsatte Anskuelse; thi det forekommer mig, at naar en saadan Godtgjørelse skal gives — et Punkt, som jeg her ikke vil berøre, da jeg just ikke kjender noie, hvorvidt en saadan Godtgjørelse kan fordres eller ikke —, saa mener jeg dog, at dette burde finde sin Afgjørelse i denne Lov.

Mourier: Forsaavidt den sidste ærede Taler yttrede, at det ikke ifølge Grundlovens § 74, skulde være fornødent, at Bestemmelsen om private Birkers Nedlæggelse skeer ved Lov, kan jeg for mit Vedkommende ikke ganske være enig med ham. Han antog nemlig, at denne Paragraph vel maatte medføre, at en Domstol ikkun ved Lov kunde betages nogen Deel af den samme allerede tillagte Jurisdiction, og at heller ikke nye Domstole kunde oprettes uden ved Lov; men han meente, at Tingen stiller sig anderledes, naar der derved er Spørgsmaal om en Jurictions Henlæggelse under en anden Jurisdiction. Dette skulde, efter hans Formening, i det Væsentlige kunne sættes ved Siden af, at Retsbetjenten i en anden Jurisdiction, f. Ex. i et tilgrændsende Herred, tillige beskikkes til Retsbetjent i et Birk. Jeg skal imidlertid tillade mig at troe, at disse Tilfælde ere meget forskellige. Det er ganske vist, at ingen Lov behøvedes for at det kunde bestemmes, at en Herredsfoged tillige skulde overtage Dommer-Embedet i et Birk; thi naar Birket vedbliver at bestaae som en affondret Jurisdiction, er det at betragte som en tilfældig Omstændighed, at Herredsfogden tillige er Birkedommer, om end en saadan Forening af tvende Embeder maatte medføre, at Beboerne i Birket faae længere Vel til deres Retsbetjent, end om Birket havde sin særskilte Dommer. Men her er Spørgsmaalet om noget langt Vigtigere, nemlig om Ophævelsen af en Jurisdiction, der hidtil har bestaaet for sig, og desaarfag havt sit sær-